Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496

351

De A

Um de nominib⁹ ac verbis ceterisq̧ declinabilib⁹ ꝑtib⁹ duplici alphabeto satꝫ cōmode tractauerim⁹. visum est ꝑq̧utile fore si partes q̄ꝫ indeclinabiles nō minori cura expedirem⁹. Aduerbia vicꝫ. ꝓpositōes. cōiunctōes. ⁊ interiectōes. q̄s q̄dē ꝑtes ita vt supra fecimus itidem in ordinem alphabeti redigimus. vt earū facilior fiat inquisitio.

De A

A Prepositio ē ⁊ iteriectio ⁊ nomē Prepositio. vt a sūmo ad imū. Interiectio. vn̄ Virgi. i Buc. A tibi ne teneras: glacies secet aspa plātas. Et nos possum⁹ addere illud Hiere. vbi A. est interiectio dolētis. vicꝫ. A. a. a. dn̄e deus. ecce nescio loq̄. Itē nomen est ipius lr̄e.

A. ab. abs. e. ex. eandē fere significationē habēt. nā dispositōes locales. tēporales. et ordinales signāt. Sꝫ in hoc differūt. q̄r a. e. ↄsonāte sequēte: plerūq̧ ꝓponunꝰ Ab. vero ⁊ ex. vocali. ⁊ alijs nō asperꝫ cōsonantib⁹. Abs autem c. q. t. sequentib⁹ ꝓponitur tam in appositione q̧ in compositione.

Ab ꝓpositio. omnib⁹ in ↄpositiōe ꝓponitur lr̄is absq̧ c. vel. q. vl̄ t. Unde. Ab sī cōponis elemēta queq̧ sequūꝰ. c. q. t. tm̄ simul he tres excipiunꝰ.

Abgregatim. i. dispersim.

Abiecte aduerbium. id est viliter. cōtemptibiliter.

Abintestato aduer. i. sine testamento. vt Iste mortuus est abintestato. id est sine testamento.

Abusiue aduer. q̄litatis. i. improprie. qd̄ ab vsu recedit ſm Pap.

Accentuatim aduer. i. ꝑ accentus.

Accelerāter. i. festināter. velociꝰ. cito.

Accurate aduerbiū. id est diligenter studiose. curialiter.

Acriter aduer. i. fortiter crudeliter.

Acidiose. i. lediose moleste. triste.

Ac. atq̧. et etq̧. idem sunt.

Acsi. i. tāq̧. vt Ille est dispositus acsi vellet mori.

Actenus aduer. id est hucusq̧. vsq̧ nunc Et cōponiꝰ ex ac. aduerbio. et ten⁹. et caret aspiratōe. et cor. pe. Quādo aūt sunt due ꝑtes aspiraꝰ. et acuiꝰ te.

Acutim aduer. i. acute.

Ad est ꝓpositio. et significat diuersas circumstātias. Qn̄q̧ notat circūstātiā localeꝫ. vt Uado ad ecclesiā. Qn̄qꝫ tꝑalē. vt ad pasca. Qn̄qꝫ ꝑsonalē. vt venio ad te. Qn̄qꝫ numeralē. vt Ille expendit denarios vsqꝫ ad vnū. Quādoqꝫ ꝓximitatem. et tūc poniꝰ ꝓ iuxta. Qn̄qꝫ causalē. vt cū diciꝰ. Ad q̇d venisti. Itē notat similitudinis circumstātiā. vt Nos habꝫ ad porcos. i. ad similitudinē porcoꝝ. Item signat circūstantiā cāe finaꝉ. ⁊ tūc est idē qd̄ ꝓpꝰ. vt Ille pugnat ad palmā. i. ꝓpꝰ palmā. i. ꝓpter victoriam. Itē poniꝰ pro cōtra. vt ibi. Ferit ad petrā coquus ollā. id ē ↄtra petrā. Itē poniꝰ ꝓ sup. vt ad ripam iordanis. Itē poniꝰ ꝓ ꝓpe. vt Hic iacet ad portā. id est ꝓpe. Et nota ꝙ ad. ꝓpositio sequentib⁹ his nouē lr̄is in cōpositione mutat d. in illas. scꝫ. c. f. g. l. n. p. r. s. t. Unde. Cor. fla. grans. le. nis. pirra. sal. ta. ad sibi mutat. Tolliꝰ inde tn̄ si sequiꝰ cōsona post s.

Adeo aduer. pe. cor. Un̄ Grecism⁹. Dic adeo tm̄. dicas adeo quoqꝫ certe. Affirmatiue q̄ꝫ dicas et quātitatiue. Papias vero dicit. Adeo id est valde. intantū. ꝓterea. certe.

Adhuc aduerbiū. in locutōe affirmatiua notat cōtinuationē ꝓteriti status. et priuat durationem. vt Petrus est albus adhuc. id est ante hoc tempus fuit alb⁹. et nō est in albedine duratiuus. Quādoq̧ vero ponitur in locutione negatiua. et notat remotionem presentis status. Et ponit futurū esse. vt Antichristus nō est adhuc. sed erit in futuro. ⁊ sic ponitur expectatiue.

Admodū aduer. pe. cor. i. valde. Et nota ꝙ ꝓpositio cū casuali loco aduerbij reperiꝰ. vt admodū. amodo.

Aduersus ⁊ aduersum. ponūꝰ ꝓ aduerbijs q̄litatis vl̄ loci. vt aduersus vel aduersum illū. ⁊ ponunꝰ indifferēter

Adusq̧ trib⁹ modis exponitur. Primo

X

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0701
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG